

LECZENIE ELEKTROWSTRZĄSAMI PACJENTÓW ZAMKNIĘTYCH W SZPITALU

(Paragraf 58A „Ustawy o zdrowiu psychicznym” [Mental Health Act 1983] z 1983 r.)

O czym jest niniejsza ulotka?

W ulotce wyjaśniono specjalne przepisy ustawy o ochronie zdrowia psychicznego (Mental Health Act) z 1983 r. dotyczące leczenia elektrowstrząsami (ECT) zaburzeń psychicznych. Przepisy te zawarto w paragrafie 58A „Ustawy o zdrowiu psychicznym”.

Na czym polega leczenie elektrowstrząsami?

Elektrowstrząsy stosuje się w leczeniu niektórych ciężkich chorób psychicznych, takich jak depresje, stany maniakalne i katatonie. Podczas leczenia elektrowstrząsami przez mózg pacjenta przesyłany jest przez krótki okres czasu prąd, co ma na celu wywołanie krótkotrwałego napadu drgawkowego (konwulsji). Elektrowstrząsy stosuje się po znieczuleniu ogólnym i podaniu leków zwiotczających mięśnie, aby podczas konwulsji pacjent nie wyrządził sobie krzywdy. Zwykle elektrowstrząsy są stosowane w schemacie sześciu lub dwunastu sesji przez specjalnie w tym celu wyszkolony personel medyczny.

Jeżeli personel szpitala uzna, że leczenie elektrowstrząsami jest właściwe w Pana/i przypadku, personel wyjaśni Panu/i, na czym ono polega i dlaczego uważa je za właściwe w Pana/i przypadku.

Czy mogę nie zgodzić się na elektrowstrząsy?

Jeżeli może Pan/i decydować o własnym zdrowiu, nie musi się Pan/i zgadzać na leczenie elektrowstrząsami. Leczenie elektrowstrząsami zostanie zastosowane tylko w przypadku, gdy Pan/i wyrazi na nie zgodę lub w nagłych przypadkach.

Jeśli pacjent jest niepełnoletni?

Jeżeli nie ukończył/a Pan/i 18 lat, ale zgodził/a się Pan/i na leczenie elektrowstrząsami, zbada Pana/ią lekarz z poza tutejszego szpitala.

Niezależny lekarz określany jest mianem SOAD (lekarz - konsultant medyczny, *ang.* Second Opinion Appointed Doctor) i jest wyznaczany przez niezależną komisję monitorującą przestrzeganie przepisów „Ustawy o zdrowiu psychicznym”.

Niezależny lekarz przeprowadzi rozmowę z Panem/ią i z personelem szpitala zajmującym się Panem/ią.

Leczenie elektrowstrząsami może być zastosowane tylko w przypadku, jeżeli zarówno Pan/i jak i niezależny lekarz wyrażą na nie zgodę lub w nagłym przypadku.

Co się stanie, jeśli personel szpitala uważa, że nie jestem w stanie sam/a podejmować decyzji?

Personel szpitala może uważać, że ze względu na zaburzenia psychiczne nie jest Pan/i w stanie sam/a podejmować decyzji dotyczących leczenia elektrowstrząsami.

Oznacza to, że personel może sądzić, iż nie rozumie Pan/i, czym są elektrowstrząsy, w jakim celu się je stosuje i jakie jest ich działanie oraz jakie korzyści mogą się z nimi wiązać.

Jeżeli personel szpitala uważa, że Pan/i nie jest w stanie sam/a podejmować decyzji, zwróci się o konsultację do niezależnego lekarza (SOAD). Niezależny lekarz przeprowadzi rozmowę z Panem/ią i z personelem szpitala zajmującym się Panem/ią.

Jeżeli niezależny lekarz uzna, że nie jest Pan/i w stanie podejmować decyzji, może się zgodzić na zastosowanie leczenia elektrowstrząsami przez personel szpitala. Jeżeli nie jest to nagły przypadek, leczenie elektrowstrząsami może zostać zastosowane tylko po wyrażeniu na nie zgody przez niezależnego lekarza.

Jednak niezależny lekarz nie może wyrazić zgody na leczenie elektrowstrząsami, jeżeli wcześniej Pan/i podjął/podjęła prawnie wiążącą decyzję o odmowie zgody na leczenie elektrowstrząsami zgodnie z ustawą o ochronie zdrowia psychicznego z 2005 r. lub jeżeli osoba podejmująca decyzje w Pana/i imieniu zgodnie z ustawą nie wyraziła zgody na taką formę leczenia. Może to być osoba, której Pan/i udzielił/a stałego upoważnienia, zastępca wyznaczony przez sąd opiekuńczy lub sam sąd opiekuńczy. Może Pan/i uzyskać więcej informacji na temat „Ustawy o zdrowiu psychicznym” z 2005 r. od personelu szpitala.

Co się stanie w razie nagłego przypadku?

W nagłych przypadkach można zastosować leczenie elektrowstrząsami nawet w przypadku, gdy ani Pan/i, ani niezależny lekarz nie wyrazili na nie zgody.

Dotyczy to jednak tylko przypadków, kiedy zachodzi potrzeba natychmiastowego zastosowania leczenia elektrowstrząsami w celu ratowania Pana/i życia lub zapobieżenia znacznemu pogorszeniu się Pana/i stanu zdrowia.

Kodeks dobrej praktyki

Dostępny jest kodeks postępowania, który wskazuje personelowi szpitala, jak należy przestrzegać „Ustawy o zdrowiu psychicznym” i traktować osoby z zaburzeniami psychicznymi. Personel może rozważyć zalecenia podane w kodeksie podczas podejmowania decyzji dotyczących opieki nad pacjentem. W razie potrzeby może Pan/i poprosić o egzemplarz kodeksu do przejrzania.

Jak złożyć skargę?

Jeżeli chce Pan/i złożyć skargę dotyczącą jakiegokolwiek aspektu opieki i leczenia w szpitalu, powinien/powinna Pan/i porozmawiać z członkiem personelu. Być może będzie on w stanie rozwiązać problem. Pracownicy mogą również udzielić informacji na temat szpitalnej procedury składania zażaleń, z której może Pan/i skorzystać w celu rozpatrzenia skargi w drodze tzw. rozstrzygnięcia lokalnego. Mogą oni również polecić inne osoby, które mogłyby pomóc Panu/i w złożeniu skargi.

Jeśli Pan/i uważa, że szpitalna procedura składania skarg nie okaże się pomocna, może złożyć zażalenie do niezależnej komisji. Komisja monitoruje, jak przestrzegana jest „Ustawa o zdrowiu psychicznym”, aby upewnić się, że jest odpowiednio stosowana, a pacjenci podczas pobytu w szpitalu otrzymują odpowiednią opiekę. Personel szpitala może udostępnić Panu/i ulotkę wyjaśniającą, jak skontaktować się z komisją.

Dodatkowa pomoc i informacje

Członek personelu postara się udzielić pomocy, jeśli nie zrozumie Pan/i jakichkolwiek kwestii dotyczących opieki nad Panem/ią i leczenia. Należy poprosić członka personelu o wyjaśnienia, jeśli jakiegokolwiek kwestie zawarte w niniejszej ulotce są niezrozumiałe lub jeśli ma Pan/i inne pytania, na które ulotka nie udziela odpowiedzi.

Należy poprosić o dodatkowy egzemplarz niniejszej ulotki, jeśli jest potrzebny dla drugiej osoby.